

РЕШЕНИЕ

№ 15490

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11577** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Й. А., с ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. С. от САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2072711/10.10.2025 г., издадена от полицаи при 09 РУ –СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. з) бб) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – И. Г. М., полицаи при 09 РУ-СДВР, представляван от юрк. А., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на

наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8;. Заповедта е връчена на 20.11.2025 г.

В мотивите на заповедта е посочено, че на 10.10.2025 г. около 2.23 ч. в [населено място], [жк], по бул. Ц. Й. с посока на движение от бул. Д. скала към бул. П. В., А. А. управлява лек автомобил марка М., модел , с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Й. А. М., като при извършена полицейска проверка срещу [жилищен адрес] е установено, че водачът управлява МПС, служебно deregистрирано на 24.09.2025 г., поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Заповедта е връчена на 10.10.2025 г. на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата за допустима, а по същество е и ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-12686/14.10.2025 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР от отдел „Охранителна полиция“ при СДВР. По делото е приложена Удостоверение рег. № 513р-16605, видно от което мл. инспектор И. Г. М. е назначен на длъжност полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 09 РУ на СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност, а възражението на жалбоподателя за липса на компетентност на издателя на акта се явява неоснователно. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на адресата ѝ, описани по достатъчно разбираем начин, като са налице юридическите факти, обуславящи издаването на заповедта.

На първо място съдът намира, че заповедта е издадена при съществено противоречие между изложените от органа мотиви и правното основание за издаването ѝ. В мотивите на заповедта е посочено, че А. А. управлява лек автомобил марка М., модел , с рег. [рег.номер на МПС] , който е служебно deregистриран на 24.09.2025 г., поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От друга страна правното основание за налагане на ПАМ е чл. 171, т. 1, б. з) бб), която предвижда временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца. Така посоченото правно основание предвижда налагане на ПАМ във връзка с предвидената в чл. 175, ал. 1 ЗДвП санкция. Видно от посочената санкционна разпоредба, в нея в т.1-7 са предвидени различни състави на нарушения. Чл. 175, ал. 1 ЗДвП гласи следното: наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200 лв. водач, който:

1. управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места;

2. е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право;
3. откаже да предаде документите си на органите за контрол или по какъвто и да е начин осуети извършването на проверка от органите за контрол;
4. откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението;
5. наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие;
6. при пътнотранспортно произшествие, в което няма участие, откаже необходимото съдействие с моторното превозно средство;
7. управлява моторно превозно средство в нарушение на условията, вписани в издаденото разрешение за временно движение.

Видно от текста на разпоредбата нито една хипотеза не отговаря на описаната от административния орган фактическа обстановка. Налице е недопустимо противоречие между мотивите на издателя на заповедта и посоченото от него правно основание. Това противоречие е недопустимо, тъй като накърнява правото на защита на адресата на мярката. ПАМ са форма на държавна принуда, с които се засягат правата и интересите на граждани, поради което е предвиден и формален ред за прилагането им. Едно от изискванията за законосъобразното упражняване на държавната принуда е мотивирането на акта. В случая липсват мотиви, които да кореспондират с правното основание, на което се позовава органа. Обратното – посоченото правно основание не кореспондира с фактите по делото, което опорочава издадения административен акт и обуславя отмяната му поради незаконосъобразност.

Освен горното, което е самостоятелно основание за отмяна на заповедта, настоящият състав намира, че оспорената заповед е непропорционална и несъответна на целта на закона, с оглед настъпилото в деня на нарушението служебно възстановяване на регистрацията на управляваното от жалбоподателя МПС. Безспорно се установява, че още на 10.10.2025 г. е била сключена застраховка ГО, за което е представена полица № BG/23/125003411611. Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) – според словесното описание на нарушението, и б. 3)ББ) ЗДвП – според посоченото правно основание, са форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на нарушенията. От друга страна обаче, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложена ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Процесното нарушение е незабавно отстранено и регистрацията на автомобила е възстановена *ex lege*, съгласно нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, поради сключената валидна застраховка „Гражданска отговорност“. След като това е така, напълно безпредметно е отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати. При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ би изпълнила иманентно присъщите за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции. Продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално

би било наложено за констатираното нарушение по чл. 175, ал. 1 или 3 ЗДвП, какъвто характер мярката не би следвало да има.

Горното мотивира съдът да приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и е дължима отмяната ѝ. Разноски не са претендирани от страна на жалбоподателя, поради което и такива не му се присъждат.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-2072711/10.10.2025 г. ,издадена от полицаи при 09 РУ –СДВР, с която по отношение на А. Й. А., с ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. з) бб) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца като незаконосъобразна

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: